

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triumphvs Sacer Sanctorvm

Halloix, Pierre

Antverpiæ, 1617

Cap. 4. SS. Terentiani & Socij corporum impetratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44013

CAPVT QVARTVM.

*Sacrorum Corporum TERENTIANI & Socij
M. M. Impetratio.*

Vemadmodum nonnullis, quibus in precio corpus, anima vilis est, pro cæstro ad quæuis flagitia liuor inuidiaque militat: ita probis ac spectatis viris, quibus minimum est cum corporibus fluxisque rebus commercii, sed tota occupatio cum animâ, & omnis societas cum cælo est, pro stimulo ad veros stabilesque thesauros, & quadam veluti acuendæ virtutis cote, est ipsa piorum, quos in oculis habeant, æmulatio. Id mihi ad eò proximis hisce temporibus clarâ videre experienciâ datum est. Nam cum vicinis nostris Insulensibus (inter vicinos enim potissimè insurgit æmulatio) vnâ cum sancto Victore allata esset veluti pietatis ac religionis victoria; pupugit ea gloria generosos Catuaceni soli incolas, non ad inuidiam boni alieni, sed ad curam & prouidentiam sui.

Quare quorum precipue intererat, plurimumque valebat Romæ apud R. P. Generalem auctoritas, hi opem suam, & operam impenderunt, vt qui vicinis Insulensibus sacra illa pignora procurarat ac miserat,

SS. TERENCE. ET SOC. MM. 63
tāt (nempe admodū R. P. Claudius Aqua-
uiua, Societatis I E S V Præpositus Gene-
ralis,) idem Duacenæ quoque ciuitati de
Collegio Aquicinctino eiusdem Societa-
tis optimè meritæ, similia sanctorum ci-
melia, non minori quam vsquam alibi, ho-
nore veneranda, procuraret. Ad eum pro-
inde super hoc beneficio deprecatorias
dedere litteras, cū alii nōnulli, tum præ-
cipue R. P. Ioannes Herennius, Societatis
I E S V in Belgio Prouincialis, vt cui Dua-
censis ornandi atque amplificandi Colle-
gii tanquam Prouinciæ Belgicæ primi &
numerofissimi, cura & sollicitudo princi-
paliter incumberet, incumbatque; tum ve-
ro plenus bonorum dierum & operum, &
vno propè perfunctus annorum seculo,
R. P. Oliuerius Manareus, Collegii eius-
dem amantissimus, & maximis quondam
in Societate I E S V, & quàm diutissimè
versatus officiis, Rectoris, Prouincialis,
Visitatoris, Assistentis, Vicarii Generalis,
qui & cum B. Ignatio, religionis fundato-
re vixit, & primus ab eo Rector Lauretani
Collegii est constitutus, qui nunc Torna-
ci in domo Probationis siue Tirocinij in-
ter Nouitios plusquam nonagenarius

*Sicut fortis equus, spatio qui saepe supremo
Vicit olympia, nunc senio confectus quiescit.*

Misit

Misit verò & P. Ioannes Seruius, piæ memorię; olim collegij Duacensis multos annos Rector & concionator, misit inquam pro iisdem impetrãdis sacris corporibus supplices litteras, & ipse vir senex, & in senectute laboriosus, & in labore ad mortem vsque indefessus, qui templum quoque ipsum in quo nunc sita sunt SS. martyrum pignora, à fundamentis extruxit. Quare vt pro structurâ, sic & pro ornamento satagit. Cēsuit enim nullum ædi sacrae neque pulcrius ad splendorem, neque efficacius ad pietatem accedere posse ornamentum, quàm quod triūphatrices inuictorum Christi athletarum exuuiæ locis religiosis exhiberent.

Omnium igitur votis & P. Generalis & Pontifex maximus, imo & Deus ipse, in cuius manu eorum & omnium corda, propitius annuit. Qui quidem Deus opt. max. non modò ad petitionis ipsius æquitatem, non solùm ad eorum qui petierūt, probitatem & longum in eius seruitio famulatum, sed etiam, atque, vt ego quidem opinor, potissimè ac singulariter ad ipsius vrbs Duacena eximiam atque incredibilem, & in recipiendis, quæ mittebantur, sacris pignoribus, animorum alacritatem, & in colendis ac venerandis pietatem ac
deuo.

deuotionem attendit. Nec enim Deus generis nostri similis est, qui dubia atque incerta habemus omnia, quæ post futura sunt, & obscurè tantùm, ac veluti per caliginem ventura prospicimus, sed ea quæ necdum sunt, perinde quasi iam sint, clarissimè conspicit: nec est aliquid tam ab hominum oculis & intelligentiâ remotum, tam dubium, tam incertũ, quin ei & proximum sit & notissimum & certissimum. Intuebatur itaque de excelso suo folio Magistratus Catuaceni ad beata illa martyrum pignora **TERENTIANI** eiusque socij perquam honorificè in urbem suam suscipienda sollicitudinem: respectabat vniuersi populi attentissimas ad pompam apparadam curas atque vigilias: notabat vniuscuiusque ciuium non minùs occulta in cordibus vota, quàm expressa in manibus opera: præsens illi erat occursum extra urbem in splendore armorum: præsens illi erat iucundus in mœnibus tibiarum hinc atque hinc resonantium plausus: præsens illi erat tot Canonico- rum succollare oneribus plus honoris quàm oneris habentibus gestientium ardor, tot religiosorum singulari sanctimoniâ præditorum, comitatu longè gratissimo sese offerentium hilaritas: præsens

E

illi

illi erat tota Academia, tota Magistratus,
tota Nobilitatis magnificentia, claritudo,
dignitas. Denique tot virorum, tot iuue-
num, tot adolescentum, tot puerorum
cereâ & virginali face & facie præmican-
tium examina: tot honestarum matrona-
rum, tot pudicarum virginum tacita vota:
Postremo tot altaria, tot columnæ, tot
arcus, tot portæ, tot theatra, tot alia de-
cora atque ornamenta, quæ inferiùs spe-
ciatim, vt suus redeat ad eos, qui in his la-
borarunt, fructus ac voluptas, magis ex-
plicanda sunt: hæc Deo inquam, omnia in-
tuenti ac talibus præsertim pietatis spe-
ctaculis gaudenti, præsentia, atque in ocu-
lis erant: vt proinde meritò ad hoc vsque
tempus retinuisse in occultis cœmeterio-
rum latebris sanctorum suorù ossa videri
possit, quo nunc illa cum multiplici ho-
noris scœnore gloriosa depromeret, &
quasi suis manibus in Duacena ciuitatis
sibi ob pietatem gratissimæ amico gremio
deponeret. Descendo iam à Dei consiliis
ad æmulas hominum, quantum quidem
fas est, tacris in rebus circumspeditiones.